

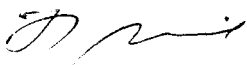
Posudek vedoucího na práci
Stanislavy Kučové
Etruské a řecké chiméry archaického období
62 stran, obrazové přílohy

Předložená práce pojednává o mýtu o Chiméře a jeho projevu ve výtvarném umění, především ve vázovém malířství. Z tohoto důvodu tvoří podstatnou část úvodní a druhé kapitoly stránky, věnované mýtickému rámci příběhu o bájném monstu: Bellerofóntovi a Pégasovi, Echidně a Tyfónovi. Pojetí příběhu se odvíjí na pozadí Homérových a Hésiodových formulací, rozvedených Euripidem, Pindarem, Vergiliem, Plútarchem, Lukiánem a dalšími. Tato část práce je doplněna četnými citacemi starověkých autorů.

Hlavní část práce se věnuje zobrazení Chiméry v řeckém a etruském archaickém umění od jeho počátků v 7. století př. Kr., kdy se do řeckého umění dostává spolu s jinými náměty z orientu. Námět se záhy stal poměrně oblíbeným a rozkvětu doznal na výzdobě korintské keramiky, řada těchto námětů pochází také z drobnějších předmětů, např. gem, slonovinových destiček. Kromě korintské keramiky, kde námět postupně nabývá dekorativního charakteru, zdobila Chiméra také attické vázy, kde se zpravidla objevuje spolu s Bellerofontem (zde došlo k určitým úpravám zobrazení) a na rozdíl od dekorativního směru akcentují dějovost zobrazení. Jestliže se námět z roviny boje s přízračnou bytostí posouvá na sklonku archaického období spíše k dekorativismu, je živost aplikace zřejmá, jak uvádí Plútarchův příklad (s. 7). Poměrně velkou oblibu získalo zobrazení Chiméry v etruském umění, jistě pro dramatický charakter původního námětu.

Podstatnou a kvalitně zpracovanou částí práce je katalog, rozdělený na část věnovanou řeckým a etruským chimérám. Příklady, vybrané především z LIMCu, jsou rozděleny podle typu zobrazení a podob mýtické bytosti. Díky tomu je katalog přehledný a lze se v něm dobře orientovat. Doplněk k soupisu tvoří bohatá obrazová přílohy, přinášející všechna podstatná zobrazení.

Díky tomu je práce vhodným podkladem pro obhajobu a udělení bakalářského titulu.

PhDr. Jiří Musil, PhD.